

Celje - skladišče

D-Per
 65/1992

5000000459, 12

COBISS

Iz vsebine:

- *Leto se izteka (strani 2 in 3)*
- *Na pragu leta 1993, Kako nastaja naš letni načrt, Prebrali smo za vas (strani 4 in 5)*
- *Med italijanskimi sindikalnimi delavci in rudarji, Jamarstvo - šport brez gledalcev, Prvi polčas nogometnega prvenstva (strani 6 in 7)*
- *Papir, svinčnik in radirka, Delavske športne igre, Pesmi (strani 8 in 9)*
- *Naši novi upokoјenci, V spomin, Zahvali (strani 10 in 11)*
- *Novoletna nagradna križanka (stran 12)*

Za popotnico!

Ko se izteka leto, je svet na videz prijaznejši. Ljudje trosimo naokoli le lepe želje. Stiskamo roke tudi tistim znancem, ki jih v navadnih dneh komajda ošvrknemo s pogledom in jim privoščimo pozdrav.

Na kuverto z novoletno voščilnico napišemno naslov, ki smo ga zadnjikrat prav pred letom dni.

Odpuščamo hude besede in zamere. Zavestno pozablјamo vse slabo. Prizanesljivi smo sami do sebe in polni obljub, da se bomo poboljšali.

In nenazadnje smo tako velikodušni, da odpustimo celemu letu za vse slabe dneve.

Tako je vsak konec leta in naj bo tako tudi letos. Vstopite v novo leto, leto 1993, polni dobrih sklepov, lepih želja in čistih misli. In ne pozabite nanje, ko bo mineval prvi mesec prihodnjega leta.

Želimo vam prijetne praznike in vso srečo v novem letu.

ZA KONEC LETA - ZA KONEC LETA - ZA KONEC LETA - ZA KONEC

LETO SE IZTEKA

Izteka se leto, ki bo v mnogočem ostalo v spominu tako nam, ki živimo v Sloveniji, kot tudi ostalim državljanom sveta. Žal bodo marsikje prevladovali neprijetni spomini. Vojsna v Bosni in Hercegovini je prerasla v najbolj kruto obliko etničnega čiščenja muslimanskega prebivalstva. Žrtve neusmiljene srbske morije so številni otroci, žene in starci, ki se ne znajo in ne morejo braniti. Upravičeno obstaja velika bojazen, da bo vojna prerasla iz lokalne v Balkansko. Nekako se ni moč znebiti občutka, da razviti svet Evrope in ZDA tako politiko Srbije podpirujeta in jo s svojim neodločnim, kabinetnim odločanjem celo podpirata. V Sloveniji se kljub prizadevanjem vlade, da bi izgradila stabilnejše gospodarstvo in pravno urejeno državo, slabša predvsem socialni status državljanov. Število nezaposlenih še vedno narašča, narašča tudi število upokožencev! Na redno zaposlenih ostaja čedalje večje breme pokrivanja takih in drugačnih potreb državnega proračuna.

V decembru smo volili. Odločili smo se za nadaljevanje gospodarske politike, ki jo je v maju letos zastavila Drnovškova vlada. Mislim, da je tako tudi prav, saj sedanja vlada v tako kratkem času ni imela časa do kraja razviti svoje gospodarske strategije in prav je, da to stori ter pokaže, kaj zmore.

Kako smo gospodarili v RLV?

V Rudniku lignita Velenje smo z rezultati našega dela v letošnjem letu lahko zadovoljni. Prepričan sem, da smo s kvalitetnim reševanjem tehnoloških problemov in tudi z gospodarnim delom dosegli takšen nivo lastne cene proizvoda, ki je konkurenčna proizvajalcem premoga drugod v Evropi in v svetu.

Predvidoma bo proizvodnja premoga v letu 1992 znašala 4 250 000 ton, kar je za 8,81 % več kot v letu 1991 (3 906 000 ton). Odkopna fronta je bila dolga 612 m, to je

za 6,52 % manj kot v letu 1991, povprečni stalež pa je bil 4 409 delavcev ali za 4,63 % manj kot prejšnje leto. Povprečni odkopni učinek je 44,92 t/dnino, kar je za 10,34 % več kot lani, rudniški učinek pa je porastel s 4,51 t/dnino na 5,07 t/dnino ali za 12,42 %. Produktivnost je bila dosežena v višini 4,30 t/zap/dnino in je letos narastla za 13,76 %, narastla pa je tudi produktivnost odkopne fronte, in to za 15,02 %. Povprečna toplotna vrednost odkopanega premoga je v letu 1991 znašala 10 020 kJ/kg, v letu 1992 pa 10 160 kJ/kg, kar je 1,4 % porast. Takšni proizvodni rezultati prav gotovo predstavljajo pomembno vzpodbudo za naše nadaljnje delo in potrjujejo našo usmeritev, da je treba glavnino aktivnosti usmeriti v preventivno in kvalitetno opravljeno delo.

znaša komaj 3,77 DEM/GJ. Kje so vzroki za tako nizko plačano realizacijo?

Glavni razlog je prav gotovo v cenovni politiki za električno energijo. Njeno ceno že skoraj celo leto administrativno zadržuje vlada in je zaradi tega že nekaj časa nerealno nizka. Ker ni zadostnega priliva sredstev za prodano električno energijo, tudi premog ni plačan v skladu z dogovori v pogodbah.

Zamrznjena je tudi cena toplotne energije. Taka zamrznitev pomeni, da prebivalci velenjske občine, ki se grejejo prek daljinskega toplotnega ogrevanja, plačujejo za to ogrevanje najnižjo ceno v Sloveniji oziroma, da jim je rudnik v letu 1992 "podaril" okoli 75 000 ton premoga. Pri prodaji komercialnega premoga je

Cena premoga in električne energije

Tudi letos smo imeli zelo veliko težav z likvidnostno situacijo rudnika. Kljub temu da imamo sklenjene pogodbe s kupci našega premoga, skozi leto nikakor nismo uspeli ustvarjati takšnega prihodka, kot smo ga na osnovi pogodb predvidevali. Plačana realizacija za energetski premog je za enajst mesecev tega leta znašala komaj 3,68 DEM/GJ, namesto načrtovanih 5,5 DEM/GJ, in od tega za premog oddan za proizvodnjo elektrike 3,73 DEM/GJ, za oddan premog za proizvodnjo toplotne energije pa komaj 2,65 DEM/GJ (namesto načrtovanih 5 DEM/GJ). Tudi za komercialne vrste premoga plačana realizacija

plačana realizacija tako nizka predvsem zaradi velikih likvidnostnih težav v Papirnici Videm v Krškem.

Ocenjujem, da poslovni rezultat Rudnika lignita Velenje v letu 1992 kljub navedenim težavam prav zaradi dobrih proizvodnih rezultatov, ne bo negativen. Če pa bo vlada tudi v prihodnje vodila takšno cenovno politiko, kot jo je dosedaj, bo to prav gotovo siromašilo naše možnosti za nadaljevanje zastavljenega načrta obnove opreme, raziskovalnih del, rudarskih škod itd.

ZA KONEC LETA - ZA KONEC LETA - ZA KONEC LETA - ZA KONEC

Kako naprej?

Pred nami je sprejemanje delovnega načrta za leto 1993. Predvidevamo težave pri prodaji premoga, zato načrtujemo nižjo proizvodnjo od načrtovane in dosežene v letu 1992. Kljub temu ne predvidevamo restriktivne politike zaposlovanja, bomo pa še naprej dosledno izvajali pozitivno selekcijo kadrov in skladno s tem tudi politiko nagrajevanja. Več sredstev kot dosedaj bomo namenili za sanacijo okolja, za raziskovalna dela, za opremo. Še več pozornosti bomo namenili poslovanju naših podjetij - hčera, pa tudi ustanavljanju še kakšnega novega delovnega mesta.

V TEŠ je bilo podpisano pismo o nameri za izgradnjo čistilnih naprav na bloku 4. Rok za njihovo izgradnjo se bo iztekel ob koncu leta 1994. To je prav gotovo velik dosežek v prizadevanjih za čistejšo okolje, obenem pa se s tem napoveduje tudi zanesljivejša prihodnost za oba energetska kolektiva, RLV in TEŠ. Če bomo cenovno še naprej konkurenčni uvoženim premogom, bo naša prihodnost bolj jasno definirana tudi v nastajajoči dolgoročni strategiji energetskega gospodarstva Slovenije. Prepričan sem, da znamo in se hočemo obdržati na vrhu uspešnih gospodarskih podjetij in da se bomo za uresničevanje tega cilja sposobni dogovoriti tudi za kakšen, včasih navidez neprikljubljen, kompromis.

Vsem delavcem Rudnika lignita Velenje želim v letu 1993 obilo trdnega zdravja in osebne sreče. V delovnem okolju naj vam uspeva ustvariti takšno razpoloženje, ki bo odločilno prispevalo k vašemu dobremu počutju, s tem pa tudi k čim boljšim delovnim in poslovnim rezultatom celotnega podjetja. Obilo trdnega zdravja in osebne sreče želim tudi vašim družinskim članom.

SREČNO!

mag. Franc Žerdin

Glasilu Rudar izdaja Rudnik lignita Velenje - Odgovorna urednica Diana Janežič - Tehnično urejanje Ivo Avberšek - Naslov uredništva RLV, Partizanska 78, 63320 Velenje, telefon 853-312, interno 18-15 - Naklada 4 000 izvodov - Tiska Tiskarna Velenje, d.o.o.

Po mnenju Ministrstva za informiranje z dne, 14.2.1992, št. 23167-92, se glasilo Rudar šteje za izdelek iz tar. št. 3, tč. 13 Tarife prometnega davka.

Peščica sindikalnih prebliskov za vsakdanjo (?) rabo

ZMERNI V IZZIVE NOVIH ČASOV

Letošnje leto, kdorkoli se bo v mislih sprehodil skozi njegove mesece, bo mnoge pustilo v nezaupljivi sodbi, da so izgubili več, kot zgolj biološki čas, ki nas je postaral še za 366 dni.

Naključno izbrani dogodki, ki se dvigujejo nad brezbarvni nivo poprečnosti, bodo koketirali z ugotovitvijo, da smo prav vsi izgubili nekaj nenadomestljivega, nekaj, kar bo vsaj nekaterim vzbujalo občutek izigranosti.

Pa nimajo prav. Še zdaleč ne!

V rudniškem sindikatu že mislimo tako. In tega ne počnemo na pamet.

Namreč tisti, ki smo dogodke v minulih mesecih neposredno sodoživljali in jih poskušali do določene mere tudi sooblikovati, z izkupičkom ne smemo biti nezadovoljni.

Nič, kar se ni dogajalo v parlamentu - edinem kraju, ki ga sindikati lahko sklenemo zgolj v človeški obroč, vanj pa ne smemo - ni šlo mimo nas, mimo naših stališč in reagiranja.

Ko se je slovenska vlada na začetku letošnjega leta poigravala z načinom obračunavanja naših plač, smo ji napovedali stavko. In ko si ni dala reči, da mislimo resno, smo napoved udejanili. Sprotne in kasnejše analize teh dogodkov so pokazale, da je pri stavki šlo za mnogo več kot za nekaj tolarjev. Pokazalo se je, da sindikat, sicer nevesč takega načina boja, obvladuje svoje članstvo, dovolj spretno povezuje pogosto nasprotujoče si interese, predvsem pa da - čeprav bolj nagonsko kot drugod, kjer imajo delavci za seboj že dobrih sto in več let razrednega boja med delom in kapitalom - probleme sprejema in razrešuje na zavidanja vrednem nivoju.

Mnogi so nas v tistem času in tudi kasneje spraševali, kaj sploh smo s stavko dobili. Kdor je pričakoval denar, veliko denarja, je bil razočaran.

Razumljivo je, da (tudi) sindikalisti delamo za denar. A bolj kot bitka za izplačilo denarja nas je letos zanimala utrditev sistema, po

katerem bo ta denar izplačan. Nič bolj nevzdržnega ni od sistema, ki ni sistem. In prav to dejstvo je letos predstavljalo rdečo nit pretežne večine aktivnosti vodstva rudniškega sindikata.

Pa rezultati?

Prav je imel eden od rudarjev iz Zasavja, ki mi je ob nekem obisku v Revirjih dejal, da njegova plača niti ni slaba, le mesec je tako hudičevo dolg.

Ampak v našem rudniku smo sindikalisti imeli pred očmi enostavno dejstvo, da je mesec dolg za pretežno večino slovenskih delavcev; manj za tiste, ki plačo dobivajo redno vsak mesec, bolj za druge, ki jo dobijo z dvomesečnim in še daljšim zamikom, najdaljši pa so meseci za one, ki so ostali brez dela.

V našem podjetju brez nepotrebne patetike lahko rečemo, da imamo (še) dovolj dela, nobenega delavca na čakanju, plače pa natančno ob dogovorjenem času in celo skoraj v dogovorjeni višini.

Kdaj v preteklosti je bilo tako?

Je to zasluga našega ali panožnega sindikata ali Ministrstva za energetiko in vlade R. Slovenije ali zasluga članov poslovodnega odbora RLV? Mar ni vseeno?

Rezultati prizadevanj nas ne morejo navditi s popolnim zadovoljstvom, a skupaj z drugimi dejavnostmi, nič manj pomembnimi in odmevnimi, si sindikalisti lahko odkrito pogledamo v oči in rečemo: storili smo, kar je bilo v naših močeh, kakor smo najbolje znali in vedeli.

Tudi stavkovni odbor - na splošno sicer ne v funkciji vsebine dela, ampak zgolj kot oblika pritiska s časovno omejenim namenom - sodi v ta okvir. Nekateri dolgovci iz bližnje preteklosti pač neusmiljeno stiskajo manevrski prostor našega pogajanja.

Kljub nekaterim (nepomembnim) pomislekom smo imeli na nasprotnih straneh sicer trde, vendar pretežno korektne nasprotnike. Zato smo si na koncu leta dovolili razkošje in od članov PO RLV nismo zahtevali novoletne nagrade. Rekli smo jim samo to, da nam gre pri poštemem delu za poštemo plačilo.

Vse ostalo so naredili oni.

Zato v teh predprazničnih dneh, kljub tudi drugačnim sodbam, v vodstvu sindikata spokojno gledamo na iztekajoče se leto. Za brušenje krempljev bo še dovolj časa po 4. januarju.

Popotnica v čase po tem datumu pa naj bo umirjujoča, zmerna in topla, saj prihaja od srca: vsem delavcem in upokojevcem našega rudarskega kolektiva želim vse dobro v letu 1993.

Zlatko NOTERSBERG,
predsednik stavkovnega odbora

GOSPODARJENJE - PROIZVODNJA - GOSPODARJENJE

NA PRAGU LETA 1993

Dva pomembna obiska smo imeli v našem rudniku v zadnjih dveh mesecih tega leta. Najprej nas je 23. novembra obiskala gospodarska delegacija slovenske vlade. V njej so bili podpredsednik vlade mag. Herman Rigelnik ter štirje ministri: za energetiko mag. Franc Avberšek, za varstvo okolja in urejanje prostora Miha Jazbinšek, za finance mag. Mitja Gaspari in za industrijo in gradbeništvo Dušan Šešok. Poleg njih pa so člani našega poslovodnega odbora gostili še predsednika velenjskega izvršnega sveta Franja Bartolca in člana velenjske vlade Igorja Meha.

Po tem, ko so člani poslovodnega odbora našega rudnika gostom predstavili podatke o proizvodnji in poslovanju v rudniku, so besedo prevzeli člani slovenske vlade. Ocenili so razmere v slovenskem gospodarstvu in posebej v energetiki ter izrazili zadovoljstvo s proizvodnimi rezultati našega rudnika. V svojih razpravah so se najdlje zadržali pri reševanju ekoloških vprašanj. Vsi so se strinjali, da je vztrajanje pri sklepih velenjske skupščine glede zmanjšanja emisij dimnih plinov s 1. januarjem 1993 za 90 % glede na leto 1980 za vsako ceno - to je za ceno zmanjšanja proizvodnje premoga in električne energije in ob tem večanja stroškov - trmoglavost, ki lahko Slovenijo drago stane. Zavzeli so se za pameten dogovor, posebej zdaj, ko je bilo v TE Šoštanj podpisano pismo o nameri in je zadeva v zvezi z izgradnjo čistilnih naprav stekla. Ob tem je predsednik velenjske vlade dejal, da bo skupščina svoj sklep o tem ustrezno prekvificirala, ne bo pa popustila pri nadzorovanju koncentracij dimnih plinov v zraku in bo ob prekoračitvah dovoljenih koncentracij zahtevala zmanjšanje proizvodnje v TE Šoštanj.

Gostje so tudi dejali, da lahko v rudniku optimistično gledamo v prihodnost, saj naši proizvodni rezultati in poslovno obnašanje kažejo, da smo podjetje, kakršnih bi morala imeti Slovenija več. Zato tudi v letu 1993 računa z njegovo proizvodnjo okoli 4 milijone ton premoga, vlada pa bo zagotavljala ceno med 5 in 5,5 DEM/GJ.

Toliko o prvem obisku v našem rudniku.

2. decembra pa nas je obiskal še slovenski energetski minister mag. Franc Avberšek sam in

predstavil energetska politika Slovenije v letu 1993. Povzemimo jo na kratko.

V letu 1993 naj bi v industriji potrošili 39,9 % vse energije, v prometu 24,5 % in drugje 35,6 %. Od leta 1985 do danes je poraba energije v industriji zelo padla, toda ne zaradi varčevanja z njo, temveč zaradi zelo slabega gospodarskega stanja. Elektroenergetska bilan-

premogov in tekočih goriv. Kot že rečeno, naj bi slovenska industrija v letu 1993 porabila vseh vrst energije nekoliko več kot letos, po vrstah energije pa občutno več električne. Zanimivo je tudi, da od vse porabljene količine zemeljskega plina tega največ porabijo veliki potrošniki energije, to so železarne, Talum Kidričevo in tovarna dušika Ruše, električne

Gospodarsko delegacijo so sestavljali (od leve proti desni): Dušan Šešok, mag. Mitja Gaspari, mag. Herman Rigelnik, Miha Jazbinšek in mag. Franc Avberšek

ca predvideva v letu 1993 rahel skok pri porabi energije v industriji, prav tako v prometu, medtem ko naj bi drugje porabili energije enako ali celo malo manj.

V letu 1993 naj bi v Sloveniji največ energije dala tekoča goriva - 42,5 % -, 21,3 % električna energija, trda goriva naj bi dala 13,9 % in zemeljski plin 16,4 % energije, 5,6 % pa daljinska toplota in 0,3 % novi energetska viri. Ob tem je pomembno omeniti, da je električna energija v Sloveniji najcenejši energetski vir in da je vsako pozivanje na varčevanje z njo neuspešno. Vendar pa proizvedemo le tretjino vse potrebne energije iz domačih virov, dve tretjini pa iz uvoženih virov: zemeljskega plina,

energije pa le okoli 20 % vse proizvedene električne energije v Sloveniji.

Minister Avberšek je še omenil, da moramo energetska politiko voditi tako, da bo upoštevala domače premoge, da je vprašanje nadaljnje delovanja NE Krško spolitizirano, strokovno pa rešeno ter da začne s 1. januarjem 1993 veljati nov tarifni sistem obračunavanja porabljene električne energije.

V zvezi z lastninjenjem našega rudnika je dejal, da naj bi v prvi fazi, ki bo lahko trajala tudi več let, bil rudnik v državni lasti, v njenem imenu pa bi ga vodil upravni odbor, kasneje pa bi se z določenim deležem privatnega kapitala lahko tudi preoblikoval.

Diana Janežič

PREBRALI SMO ZA VAS...

Elektrika je očitno prepceni (DELO, 2.12.1992);

Mag. Vincenc Butala s Fakultete za strojništvo Univerze v Ljubljani, ki vsako leto pripravi primerjavo cen med različnimi energetskimi viri za ogrevanje, za letos ugotavlja, da se je inflacija v primerjavi s prejšnjimi leti umirila, s tem pa tudi cene goriv. Najdražja so trdna goriva, najcenejše pa je kurjenje tekočih in

plinastih goriv. Ekološko sprejemljiva goriva so cenovno konkurenčna trdnim gorivom. Hkrati pa je slabo, da cenovna energetska politika ponovno spodbuja rabo (podcenjene) električne energije za ogrevanje. Predlog novega tarifnega sistema pa ne spodbuja potrošnikov k smotrni rabi, kot to počno nekateri drugi sodobni tarifni sistemi, na primer hrvaški. Najceneje se trenutno ogrevajo tisti potrošniki, ki kurijo srednje težko kurilno olje in objekti priključeni na daljinsko toploto. Vendar pri tem mag. Butala dodaja, da se cena

daljinskega ogrevanja v zasebnem sektorju postopoma približuje cenam drugih energentov, predvsem tekočih in plinastih goriv.

Razmere v hrvaškem elektrogospodarstvu (HEP) (Naš stik, 2.12.1992);

Sosednjo državo pesti hudo pomanjkanje električne energije. Elektroenergetski sistem je še vedno razbit na dva dela: v severnem delu (Slavoniji, Liki, Primorju, Istri in Gorskem Kotarju) je prek slovenskega omrežja povezan z zanko UCPT, v južnem (Dalmacija) pa v

GOSPODARJENJE - PROIZVODNJA - GOSPODARJENJE

Kako nastaja naš letni načrt

Konec starega in začetek novega leta je v vsakem podjetju vedno povezan tudi z izdelavo letnega načrta. Kako letni načrt proizvodnje, njenega vrednotenja in njenih stroškov pripravljamo v našem rudniku, sta razložila diplomirana ekonomistka Tatjana Krenker, vodja plansko-analitične službe in dipl. inž. rudarstva Marjan Hudej, vodja rudarske priprave dela.

Tatjana Krenker:

"Planiranje je dejavnost, ki se ukvarja s prihodnostjo, zato je povezana s tveganjem. Je razmišljanje o tem, kako bo podjetje doseglo zastavljen cilj ali konkretno v našem rudniku, na kakšen način in s kakšnimi stroški bomo dosegli načrtovano proizvodnjo.

Vrednostni plan pomeni na eni strani vrednotenje prihodkov, ki jih bomo dosegli s prodajo premoga, na drugi strani pa je to vrednotenje stroškov, ki jih bomo s proizvodnjo ustvarili. Pri tem so nekateri stroški direktno odvisni od proizvodnje (variabilni), nekateri pa so od proizvodnje neodvisni (fiksni).

Pri izdelavi rudarskega plana vrednostno izražamo razne tehnične parametre, nekatere stroške vrednotimo na osnovi zakonskih predpisov, tudi poslovnih odločitev, zunanjih dejavnikov itd.

Plan za leto 1993 pripravljamo na osnovi stalnih cen v decembru 1992.

Osnove za vrednotenje so:

- cena energetskega premoga iz ovrednotene elektroenergetske bilance Slovenije 5,5 DEM/GJ (vrednost DEM po srednjem tečaju Banke Slovenije)

- cena premoga za široko potrošnjo iz decembra 1992

- eksterna, druga realizacija; naš cilj mora biti, da bi bila ta realizacija, ki ni dosežena s prodajo premoga, čim večja ter s tem nižji stroški na enoto proizvoda. To realizacijo dosegajo posamezna stroškovna mesta, in sicer z opravljanjem proizvodnih, intelektualnih in drugih storitev na trgu izven RLV.

Kakšno bo razmerje med prihodki in odhodki, še ne morem povedati, ker letni delovni načrt še izdelujemo. Izgube seveda ne bomo načrtovali,

pa tudi načrtovana cena energetskega premoga 5,5 DEM/GJ trenutno pokriva našo stroškovno oziroma lastno ceno. Če pa bo energetskega premoga tudi dejansko plačan po tej ceni, se bo likvidnostna situacija RLV bistveno izboljšala. Poleg omenjenega izdelujemo tudi vrednostni plan stroškov po stroškovnih mestih, ki je - vsaj glede neposrednih materialnih stroškov - precej bolj analitičen. Pri tem planiranju imajo vodje stroškovnih mest možnost primerjave in ugotavljanja, kako se stroški po stroškovnih mestih gibljejo v primerjavi z načrtom in z istim obdobjem preteklega leta. Vodje stroškovnih mest lahko s tem stroške, na katere imajo neposredni vpliv, lažje krmilijo in vodijo v pravo smer. Vendar te možnosti še ne izkoriščajo dovolj. Zato bo treba še veliko delati tudi na tem področju, da bodo naši poslovni rezultati takšni, kot si jih vsi želimo."

Marjan Hudej:

"Izhodišče za izdelavo proizvodnega načrta za leto 1993 je predvsem dogovor o količini premoga, ki ga bo možno uporabiti za proizvodnjo električne energije v TEŠ.

Glede na srednjeročni plan RLV bi morali v letu 1993 odkopati 4 100 000 ton premoga. Zaradi omejitev pri obratovanju TEŠ v zvezi s povečanimi emisijami SO₂, pa ocenjujemo, da bo to povzročilo približno za 100 000 ton manjšo porabo premoga.

Temu se je rudnik prilagodil z načrtovanim odkopom za leto 1993 4 000 000 ton premoga v 255 delovnih dneh. Načrtovana količina bo razdeljena med tele potrošnike:

TEŠ:	3 400 000 ton
Toplarna Ljubljana:	100 000 ton
Videm Krško:	160 000 ton
Ostalo:	340 000 ton

Za načrtovano proizvodnjo v letu 1993 je na razpolago 590 m odkopne fronte, kar je približno 5 % manj kot v letu 1992.

Na odkopih bo pridobljeno okrog 3 770 000 ton premoga, preostala količina pa na pripravnih deloviščih. Kurilna vrednost odkopanega premoga bo približno enaka kot v letu 1992. Pri načrtovanju tehničnih pokazateljev je izločen stalež zaposlenih v obratu HTZ, ki ima v okviru RLV status invalidskih dejavnosti in tako ni neposredno vezan na osnovno dejavnost podjetja.

Vsi tehnični parametri so načrtovani tako, da v primerjavi s planom 1992 kažejo trend naraščanja.

Porabljene količine različnih materialov za potrebe proizvodnje so iz leta v leto manjše in so ustrezno temu načrtovane tudi za leto 1993. Kratko opisana vsebina predstavlja osnovno ogrodje letnega delovnega načrta. Na podlagi tega so potem izdelani še drugi načrti za posamezne obrate oziroma dejavnosti v okviru rudnika.

V končni fazi je delovni načrt RLV debela mapa, ki služi skozi vse leto za redno spremljanje proizvodnje in drugih del v RLV in hkrati predstavlja osnovo za izdelavo mesečnih delovnih načrtov.

V zadnjih dveh letih je bil delovni načrt izdelan in sprejet do konca koledarskega leta, zato upam, da bo tako tudi letos.

Na koncu bi povedal še to, da predstavljajo izredno dobri rezultati pri delu v proizvodnji v letu 1992 kar precej težav pri načrtovanju za naprej, saj so že zdaj tako dobri, da je težko predvideti še boljše."

SREČNO 1993

sistem Bosne in Hercegovine. Zaradi okupacije pretežnega dela Dalmacije in uničenih daljnovodnih naprav Hrvatske ne morejo nadzorovati in uporabljati HE Obrovac, Manojlovac, Golubić, Peruća, Sklope in Dubrovnik, ki imajo skupno moč 587 MW. Nedostopne so jim tudi termoelektrarne s skupno močjo 600 MW, ki so jih Hrvatske financirali v Bosni in Hercegovini (Tuzla, Kakanj, Gacko) in v Srbiji (Obrenovac). Hrvaška je bila v devetih mesecih tega leta zaradi vojne odrezana od

1187 MW proizvodnih zmogljivosti ali kar od tretjine razpoložljive moči. Proizvodnja je zato v tem obdobju padla za 2,3 milijarde kilovatih ur. V zadnjem četrtletju tega leta pa jim bo primanjkovalo 26% električne energije. Rešitve vidijo v dodatnem nakupu kurilnega olja, uvozu električne energije in v omejitvah porabe pri potrošnikih. Devetmesečno poslovanje so sklenili s 85,6 milijarde HRD odhodkov in 41,5 milijarde HRD izgube. Za pokritje vseh stroškov bi morala biti cena kilovadne ure 7,8 HRD in ne 3,8 HRD, kot je sedaj.

Mi in mediji (Naš stik, 2.12.1992): V uvodnem članku novinarka Lidija Pavlovič ugotavlja, da v elektrogospodarstvu doslej nismo nič storili za izboljšanje javnega mnenja o nas. Panoga in elektrika sta v medijih priljubljeni temi, toda na žalost z bolj negativnim prizvokom. Potrebno bo trdo, dobro premišljeno in nenehno delo, ki bo vezano predvsem na neposreden stik med elektrogospodarstvom in potrošniki. Ti bodo imeli z mediji ali brez njih o elektrogospodarstvu veliko lepše mnenje, če bodo od njega poleg računa za porabljeno elektriko dobili še kakšne konkretne napotke in podatke za varčevanje z elektriko in podobno. Sistem elektrogospodarstva sedaj nima skupne informativne ali svetovalne službe. Če že kdorkoli kaj počne, ima to pečat podjetja, ne pa sistema. Nasprotno pa Nemčiji ni škoda 100 milijonov DEM, kolikor bo stal projekt svetovanja potrošnikom in ga bodo izpeljali še letos.

REPORTAŽE - ŠPORT - REPORTAŽE - ŠPORT - REPORTAŽE - ŠPORT

Med italijanskimi sindikalnimi delavci in rudarji

Na povabilo italijanskega področnega industrijskega sindikata CGIL iz Pordenona in lastnika silikatnih dnevnikov iz Caneve gospoda GIUSEPPA GIUSTA je bila v začetku decembra na obisku v Italiji delegacija republiškega odbora sindikata premogovništva Slovenije, ki smo jo sestavljali predstavniki rudnikov Velenja in Trbovelj. Program obiska je vseboval pogovore o mestu in vlogi sindikatov obeh držav ter oblikah sindikalnega boja, o funkciji kolektivnih pogodb, zlasti pa priložnostno proslavljanje 4. decembra, dneva Sv. Barbare - zaščitnice rudarjev.

Večurni razgovori s predstavniki italijanskih sindikatov so razgalili vso razliko v pojmovanju in konkretni vsebini sindikalnega dela. V boju italijanskih sindikatov z lastniki ni nikakršne kooperativnosti in sentimentalnosti. Brez-kompromisen boj, ki ga velikokrat spremljajo nekajurne, pa celo več dnevne in tedenske stavke, se začne takoj po identifikaciji katerega koli problema, ki prizadene delavčeve že pridobljene pravice. Imeli smo občutek, da je maneverski prostor za kompromisni dogovor z lastniki izjemno ozek. Pogajanja so torej vedno izsiljena in vse prej kot nežna. Ko je konkreten nesporazum zgleden, se podpiše in registrira dogovor. Našega vprašanja, ali se podpisan dogovor vedno spoštuje, preprosto niso razumeli. Takšno hipotetično vprašanje spada po njihovem mnenju že v domeno fantazije, saj kršitelj v takem primeru prepusti vse adute nasprotniku. Prepusti se mu skratka na milost in nemilost ne samo v konkretnem spornem primeru, ampak tudi glede drugih spornih točk, ki še niso razrešene. No, po pravici povedano obe strani, to je sindikate in lastnike, v zadnjih nekaj mesecih skrbijo dokaj krhke notranje politične razmere zaradi odkritega vdora mafijskega "bontona" v severni del Italije. Še bolj pa zaradi velikega odliva tujega in domačega investicijskega kapitala iz Italije. Po ameriških volitvah in dokaj krhkem domačem političnem razmerju sil tak kapital preprosto išče varnejša tuja tržišča. Ugotavljajo že tudi zelo nestabilne gospodarske razmere in precejšen porast nezaposlenosti ter padec splošnega in osebnega standarda državljanov.

Glede vsebine kolektivnih pogodb pa tale primerjava. Na področju doseženih pravic iz delovnega razmerja smo v Sloveniji po obojestranskem mnenju mnogo uspešnejši in prav gotovo tudi še nekaj let nedosegljivi, medtem ko to velja za Italijane glede urejenosti tarifnega in obligacijskega dela kolektivnih pogodb. Obojestransko se torej lahko učimo drug od drugega. Je pa res, da je naš pristop k pogajanjem oz. naš stil obnašanja manj anarhičen. Tudi po vsebini pogodb smo v Sloveniji precej bližje nemškemu ali anglosaksonskemu modelu kot pa romanskemu.

Mnogo bolj simpatičen in lahkotnejši je bil protokolarni del našega obiska. V Canevi, manjšem mestu severno od Pordenona v predalpskem področju, nas je gostil gospod Giusta, znani antifašist in oficir garibaldinskih partizanskih enot. Kljub številnim obveznostnim je g. Giusta ure in ure z vidnim zado-

voljstvom razlagal svojo karizmatično življenjsko pot, odnos do sindikatov in delavcev ter obujal spomine na razvoj rudarjenja v tem predelu Italije. Krepak skorajosemdesletnik, ki je bil menda pred leti že gost tudi našega premogovnika, je v tem predelu in mestu očitno osrednja osebnost. Vse verske in posvetne slovesnosti v čast Sv. Barbare so se vrtele okoli njega in njegovih delavcev - rudarjev. Po obveznem cerkvenem obredu smo predstavniki slovenskih rudarjev prisostvovali svečani seji občinskega sveta, kjer so udeleženci izmenjali priložnostne govore in spominska darila. Zaradi okoloških in davčnih sporov med g. Giusto in lokalno oblastjo sta obe strani drug drugi obljubljali več strpnosti in sodelovanja, vendar je verjetno bila ta vljudnost bolj pod prisilo rudarskega praznika.

Rudarjenje, pravzaprav dnevni izkop z nekaj deset rudarji, se je v tem predelu Italije začelo pred več kot tristo leti. Silikatni drobir je bil takrat osnovna surovina za proizvodnjo žlahtnega muranskega stekla in steklenih proizvodov v mestecu Murano, ki je v sklopu Benetk. Proizvodnja tega stekla, ki po unikatni vrednosti presega celo ceno zlata, se je začela že v 13. stoletju. Zaradi kvalitete, lepote in umetniške vrednosti teh izdelkov so si jih lahko privoščile le vladarske hiše in zgornji premožni sloji. Marsikateri razstavljeni primerki muranske steklarske umetnosti v benečanskem muzeju - Museo dell'Arte vetraia - presega celo vrednost slik starih italijanskih mojstrov. V zadnjem času največ rudnine odkupi kemična, gradbena in keramična industrija.

Ni dvoma, da je bil naš obisk v Italiji koristen. Naš in njihov način rudarjenja je sicer težko primerjati, toda pogovori o vsem tem so bili zelo dobrodošli.

Pohvalno in kritično smo drug drugega dobro "obdelali". Marsikatera njihova že presežena praktična izkušnja je bila za nas novost in možna usmeritev za naprej. Mesto in vloga sindikata v novih lastninskih odnosih se bo nedvomno morala pri nas bistveno spremeniti. To spoznanje pa mora biti obojestransko. Globalno gledano pa vendarle ugotavljamo, da kljub še nedavnemu samoupravnemu in državnemu sistemu za italijanskimi sindikati ne zaostajamo preveč. Z zakonsko in individualno medsebojno korektnostjo se jim z mnogo manjšimi konflikti dokaj hitro približujemo, v mnogočem pa smo jih že tudi dohiteli.

Franjo Mažgon

JAMARSTVO, ŠPORT BREZ GLEDALCEV

Slavko Hostnik, 1. nadaljevanje

Kraške jame so bile do nedavnega nedostopni skrivnostni prostori, ki sta jih po svoje oživljala ljudska domišljija in vraževerje. Človek je najprej odkrival tuja morja in kontinente. V zadnjem času pa je osvajal najvišje vrhove gora, se spuščal v največje globine morja in poletel celo v vesolje. Vendar pa je doma pustil še kopico neraziskanih kotičkov, ki jih obsega temno kraško podzemlje. Ta skrivnostni podzemni svet raziskujemo jamarji. V Sloveniji smo jamarji iz 40. jamarških klubov organizirani v Jamarstvo zvezo Slovenije - JZS, ki skrbi za pravilen pristop k raziskovanju oziroma za odnos med jamarstvom kot športno-tehnično dejavnostjo in jamarstvom kot raziskovalno dejavnostjo. Pri nas ima jamarstvo dolgo tradicijo, saj smo leta 1989 proslavili 100. obletnico organiziranega jamarstva na Slovenskem.

Nastanek jam: Jame so delo vodá. Da lahko zahajamo v jame, se imamo predvsem zahvaliti vodi in njeni zmožnosti, da raztaplja apnenec in druge karbonatne kamnine. Pravzaprav voda apnenca ne topi, temveč ga razkrajja. Večje jame niso nastale le v sedanjem podnebnju. V geološki dobi oziroma preteklosti se je podnebje pri nas bistveno spreminjalo. Pred sedanjo geološko dobo je bilo podnebje toplejše. V ledeni dobi, ki je trajala okoli milijon let, je bilo ob hladnejših višjih 6 do 10 stopinj hladneje, kot je danes. Ob višku zadnje ledene dobe je bilo npr. v Velenju tako hladno, kot je sedaj pri Triglavskih jezerih. Ko so torej nastajale naše jame, so bile drugačne ne samo temperature, temveč tudi padavine. Zelo važna je temperatura vode, saj vpliva na čas, ki je potreben, da voda doseže nasičenost s karbonati. Toplejša voda zato korodira znatno hitreje kot hladna in se hitreje nasiči s karbonati. Kras je zato v hladnih področjih globoko prevotljen, v toplih pa globokih jam skorajda ni. Voda si ustvarja podzemne kanale na dva načina, in sicer s korozijo (voda topi apnenec) in z erozijo (brušenje skal). Voda ima že sama svojo moč, če pa s sabo prinaša še pesek in prod, se z njima njena moč še poveča. Voda pa si ne more pomagati ne s korozijo, niti z erozijo, če ni v skali prej vsaj 1 mm široka špranja, ki ji jamarji pravimo pravotlinica in pomeni osnovo za nastanek jam.

Starost jam: Kraške votline nastajajo, se večajo in razpadajo tudi danes. Modelni izračuni kažejo, da se razširi mehanska razpoka - pravotlinica 25 mikrometrov do 5 milimetrov v 3000 letih. V nadaljnjih 10.000 letih pa do enega metra. Pri nas so bile jame izoblikovane že v zadnji ledeni dobi, ki se je končala pred približno 14.000 leti. Postojnska jama pa je npr.

REPORTAŽE - ŠPORT - REPORTAŽE - ŠPORT - REPORTAŽE - ŠPORT

začela nastajati že vsaj pred milijon leti, saj je najstarejša tam ohranjena siga stara že okrog pol milijona let.

Kapniške tvorbe: Te nastajajo, kadar voda ne teče ploskovno, temveč z enega mesta. Na kapljici, ki priteče skozi špranjo in obvisi na stropu, se nabere zelo tanka mrenica iz izločenega karbonata. Ko se kapljica odtrga s stropa, odnese večino mrenice, razen tiste ob robu. Ob nenehnem kapljanju se ostanki mrenice nabirajo pod stropom in tako počasi raste cevasti kapnik - makaron. Če se osrednja luknja zamaši, lahko pomeni to zastoj njegove rasti, lahko pa ga obliva z zunanje strani. Na ta način nastanejo zaviti nesimetrični kapniki,

katere imenujemo heliktiti. Kapnike, ki rastejo navzdol, imenujemo stalaktiti, navzgor rastejo pa stalagmiti. Slednji so bolj čokati, valjasti in na vrhu topi. Navadno je stalaktitov več kot stalagmitov. Če se oba združita, nastane kapniški steber oziroma stalagmat.

JAMARSTVO V ŠALEŠKI DOLINI

V Šaleški dolini je po številu klubov sodeč jamarstvo zelo popularen šport, saj se v eni sami občini drenjajo kar trije jamarski klubi. Najstarejši je klub iz Topolšice, ki se imenuje "Šaleški jamarski klub Topolšica". Ta klub deluje neprekinjeno že od leta 1976 dalje. Po stažu mu sledi klub iz Velenja po imenu

"Speleos", ki je bil ustanovljen leta 1978, ukvarja pa se pretežno z raziskavo Hude luknje. Tretji klub pod imenom "Siga Velenje" uradno deluje dobri dve leti, nastal pa je iz osipa članov iz prvih dveh klubov. "Siga" in ŠJK Topolšica delujeta v zadnjem času pretežno v Savinjskih Alpah, to je na področju Dleskovške planote nad vasjo Luče, kjer raziskujeta globoka visokogorska brezna. Pika na i večletnih raziskav na tem področju je gotovo nedavna povezava v sistem dveh za tamkajšnje razmere izjemno globokih brezen. Ker je to dejanje prav gotovo jamarski dogodek leta v Sloveniji, je prav, da ga predstavimo malo bolj podrobno tudi v "Rudarju".

nadaljevanje prihodnjič

PRVI POLČAS NOGOMETNEGA PRVENSTVA

Za nogometaši Rudarja je jesenski del slovenskega nogometnega prvenstva. V tem delu so odigrali 17 kol. V njihovi igri je bilo opaziti nihanje. V gosteh so izgubili 7 tekem, zmagali so dvakrat, medtem ko so doma igrali kot prerojeni.

Od osmih odigranih tekem na domačem igrišču so le eno odigrali neodločeno, sedemkrat pa so slavili zmago. Poglejmo rezultate!

SCT OLIMPIJA : RUDAR	5 : 0
RUDAR : SVOBODA	4 : 0
IZOLA : RUDAR	0 : 1
RUDAR : PUBLIKUM	2 : 0
ŽIVILA : RUDAR	3 : 1
RUDAR : ELEKTROELEMENT	2 : 1
ŽELEZNIČAR MB : RUDAR	3 : 0
RUDAR : STEKLAR	4 : 1
MURA : RUDAR	3 : 0
NAFTA : RUDAR	0 : 3
RUDAR : SLOVAN	0 : 0
LJUBLJANA : RUDAR	2 : 0
RUDAR : KOPER	6 : 3
MB BRANIK : RUDAR	2 : 0
RUDAR : GORICA	3 : 1
POTROŠNIK : RUDAR	2 : 0
RUDAR : STUDIO D	2 : 0

Kot je razvidno iz zgornje razpredelnice, je Rudar v 17 tekmah dosegel 28 golov, vratar Čanič pa je iz svoje mreže žogo pobral 26 krat. Najboljši strelci v ekipi Rudarja so bili: Matjaž Cvikel je dal 7 golov, Amir Karić 5, Matej Vidovič 4, Ervin Polovšak 3, po 2 gola so dali Jernej Javornik, Željko Spasojevič in Sabahudin Golač, enega pa Omer Omerović, Robert Doler in Borut Arlič. Rudar je po jesenskem delu na prvenstveni lestvici na 8. mestu, zbral pa je 19 točk. Ali je to uspeh ali neuspeh? Za tako mlado moštvo je to vsekakor uspeh. Odločneje bodo morali zaigrati v spomladanskem delu prvenstva. V upravi NK Rudar upajo, da bodo, če bo le mogoče, dobili še kakšno okrepitev. Pogled na lestvico pove, da še ni izgubljeno upanje za udeležbo Rudarjevih igralcev v tekmovanju za enega od Evropskih pokalov. To so tudi skrite želje številnih zvestih Rudarjevih privržencev, ki se iz kola v večjem številu vračajo na stadion. Prenekateri pa v sebi tlačijo jezo, ker morajo svoje ljubljence bodriti na odprtih tribunah.

Vendarle pa se obeta sprememba, kajti predsednik skupščine NK Rudar Janko Lukner je po zadnji tekmi dejal, da bo uprava NK Rudar storila vse, kar je v njeni moči, da bo tribuna zagotovo pokrita že v spomladanskem delu prvenstva.

Seveda pa v NK Rudar ne igra samo članska ekipa. Mladinci Rudarja so po jesenskem delu prvenstva na lestvici 7 in imajo 17 točk.

Kadeti so v medobčinski nogometni zvezi Celje po jesenskem delu prvenstva na 2. mestu in imajo 18 točk in tekmo več.

Tudi starejši pionirji tekmujejo v MNZ Celje in na lestvici vodijo. Mlajši pionirji v uspehih ne zaostajajo dosti za starejšimi; uvrščeni so na 3. mesto.

Naštejmo še trenerje enajsterice Rudarja: članski trener je Drago Kostanjšek, mladinska trenerja sta Franc Nežmah in Faik Koca, kadetski trener je Petar Bušković, trener starejših pionirjev je Andrej Smonkar, mlajših pa Marjan Marjanovič.

V upravi NK Rudar pa so: Janko Lukner, Herman Arlič, Karl Zlodej, Bojan Ograjenšek, Zvone Gmajner, Franc Vedenik, Ljubomir Siter, Slobodan Jovanović, Zlatko Radovanovič, Drago Kostanjšek, Franc Nežmah, Matjaž Cvikel in Mitar Popović.

Drago Kolar

V Beltincih so Rudarjevi nogometaši pustili obe točki.

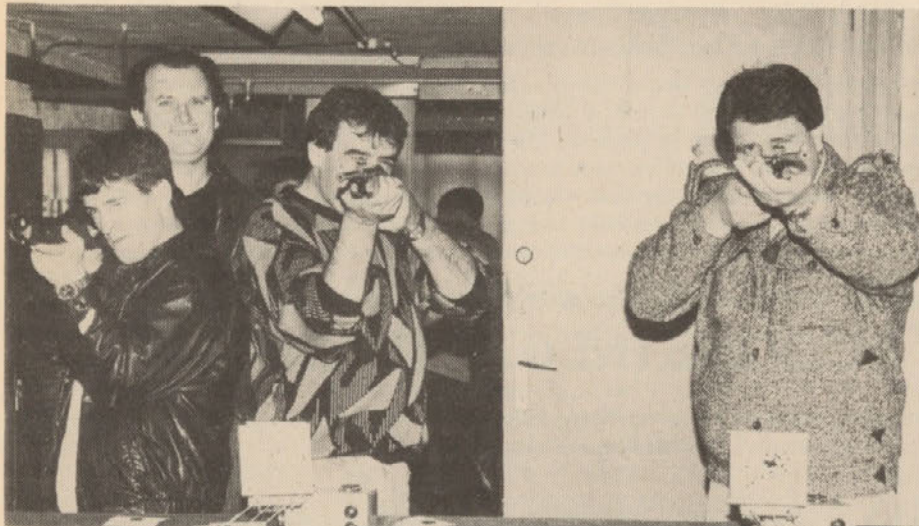
VABIMO VAS V NOVO PRODAJALNO HTZ (nekdanja upravna zgradba EFE).

PRODAJALNA JE ODPRTA VSAK DELOVNI DAN OD 7. do 15. ure!

ŠPORT - KULTURA - ŠPORT - KULTURA - ŠPORT

STRELJANJE Z ZRAČNO PUŠKO

Na strelišču strelske družine Mrož je bilo v četrtek, 19. novembra, prvenstvo delavk in delavcev rudnika v streljanju z zračno puško. Tekmovanja se je udeležilo 10 moških in dve ženski ekipi.

Bodo sprožili ali ne bodo?

Uvrstitve moških ekip: 1. Jamska mehanizacija - 624 krogov, 2. Klasirnica - 594, 3. Skupne službe - 569, 4. Jama Pesje - 552, 5. Jama Preloge - 550, 6. Praktično izobraževanje - 515, 7. HTZ - 507, 8. Priprave - 454, 9. Jama Škale - 419 in 10. Jamske gradnje - 334 krogov.

Uvrstitve ženskih ekip: 1. Skupne službe - 445 krogov, 2. HTZ - 229.

Uvrstitve posameznikov:

1. Ivica Jurič, Jama Preloge - 163 krogov, 2. Miran Svetina, Jamska mehanizacija - 159, 3. Marjan Lipičnik, Klasirnica - 157, 4. Robert Borovnik, Jamska mehanizacija - 156, 5. Miran Plohl, Praktično izobraževanje - 156 krogov

Uvrstitve posameznic:

1. Darja Kelher, HTZ - 150 krogov, 2. Marta Svetina, Skupne službe - 138, 3. Diana Janežič, Skupne službe - 120, 4. Štefka Lesjak, Skupne službe - 115, 5. Anita Bauman, HTZ - 79, 6. Marija Zajc, Skupne službe - 72 krogov

Slikarska delavnica

PAPIR, SVINČNIK IN RADIRKA

V miru in tišini pomlajene šoštanjske dame, Mayerjeve vile, se vedno nekaj dogaja. Odzunaj obnovljena, odznotraj napolnjena z likovno umetnostjo gosti tudi likovnike amaterje. Menjavajo se slikarske delavnice in od novembra se v eni od takšnih delavnic z risbo spopadajo likovni amaterji iz našega rudnika.

Mir in tišina sta le navidezna. Ko sem se po temnem, zlizanem kamnitem stopnišču pritihotapila na vrh, na podstrešje, in odprla težka vrata, je vame zasijalo življenje. Močna luč, slikarska stojala in za njimi risarji. Neprijetno mi je bilo, ko so moje pete trdo udarjale ob lesen pod; zdelo se mi je, da motim. Šest moških je risalo moški akt, kipec seveda, in navidez so se vsi zelo trudili. Izbrala sem enega izmed njih, znanca, in ga vprašala - bolj zato, da bi navezala stik in pregnala lastno neprijetnost -, kako mu gre. Veselo mi je odgovoril: "Ah, težko je. Bolje bi mi šlo, če bi risal ženski akt." Napetost se je v trenutku razletela in pod lesenim stropom je zadonel moški smeh. Tako, zdaj smo se lahko začeli pogovarjati!

Najprej sem stopila do vodje slikarske delavnice akademskega slikarja Milana Todića. Takole mi je začel razlagati o sebi: "Rojen sem v Šabcu v Srbiji. Po končani srednji šoli za oblikovanje, ki sem jo obiskoval v Novem Sadu, sem odšel študirati na likovno akademijo v Zagreb. Letos sem na tej akademiji tudi diplomiral. Pred začetkom študija v Zagrebu sem že leto dni živel v Celju in bom v njem tudi

ostal. Tu sem si ustvaril družino, poleg tega pa imam v Celju, v Stanetovi ulici, atelje. To je pravzaprav delavnica, ki jo delim s kiparjem

Francem Purgom. S slikanjem se tudi preživljam in moram reči, da se od prodaje slik da živeti. Moja najljubša slikarska tehnika so

olja, ukvarjam pa se tudi z grafiko. Najpogostejši motivi mojih slik so ženski akti in tudi nasploh me privlači slikanje človeškega telesa. Slikam tudi pokrajine, na svoji zadnji razstavi v decembru pa sem razstavljala največ slik z mestnimi motivi Celja. Za slikanje ženskih aktov mi pozirajo živi modeli, vendar mi služijo bolj kot osnutek za sliko. Rad namreč improviziram in ponavadi postavim ženski akt v izmišljeno okolje, interier."

In kako se zdi Milanu Todiću voditi tako slikarsko delavnico?

"Prvič sem se lotil česa takega. Za to me je pregovoril vaš sodelavec Polde Robar. Ne vem še, kako bi ocenil to svoje delo, kajti sebe si nikoli nisem predstavljal kot likovnega pedagoga. Je pa to delo zanimivo in mislim, da se bom z njim tudi jaz česa naučil.

V delavnici smo začeli z risbo, ki je osnova vsakega slikanja. Ker so vsi udeleženci amaterji, je prav, da se v tej delavnici najprej naučijo zasnovati sliko, zaznati, sprejeti motiv, ki ga morajo ali želijo slikati, postaviti obliko, razmerja in načrt slike. Teoretično znanje podajam tečajnikom sproti, z vsakim se tudi individualno ukvarjam in tako upoštevam njegove lastnosti, posebnosti."

Med najinim pogovorom so moški ustvarjali naprej. Sprahodila sem se med njimi in trem zastavila enaki vprašanji: kako se počutijo v slikarski delavnici in zakaj slikajo!

ŠPORT - KULTURA - ŠPORT - KULTURA - ŠPORT

Aleš Zavolovšek, zaposlen v Jamski mehanizaciji: "Z risbo sem se ukvarjal že v podobni delavnici, ki jo je odbor za kulturo organiziral lani. Vendar vaja pri tem nič ne škoduje. Ne bi mogel reči, da mi risba posebej ugaja, pa tudi nasploh mi kakšna slikarska tehnika ni posebej pri srcu. Navdušenje za slikanje je bolj odvisno od mojega razpoloženja, zato tudi doma slikam malo. Več psihičnega miru in sploh primernejše pogoje za slikanje mi nudi takale delavnica, zato sem zaenkrat "slikar" le enkrat na teden."

Roman Skornšek, zaposlen v Jamski mehanizaciji: "Za ljudi, ki se želijo spoznati z likovno umetnostjo tudi kot ustvarjalci, je takale slikarska delavnica zelo primerna oblika. Zdaj spoznavam, da je risba zelo pomembna in zahtevna ter osnova vseh drugih slikarskih tehnik. Z vodjem delavnice, gospodom Todičem, sem zelo zadovoljen, ker nam veliko pomaga in svetuje. Slikam zaradi svojega zadovoljstva, vleče pa me tudi želja, da bi se vsaj malo naučil slikati."

Stane Krištof, zaposlen v Zračnju: "To je moja druga slikarska delavnica, ki sem se je udeležil in z veseljem prihajam. Z njenim vodjem sem zadovoljen, saj se posveča vsakemu od nas, nas vodi, hkrati pa nas pusti, da ustvarjamo po svoje. Slikanje je zame sprostitev in zanjo najdem čas tudi doma; družbo mi pri tem delajo moji otroci."

Včasih sem se ukvarjal z avtomobilskim športom, zdaj pa je to postalo predrago in sem v avto moto klubu le še funkcionar."

Risarje sem motila skoraj preveč. Zato sem se jim zahvalila za pogovore in jim zaželela veliko užitkov in uspeha pri risanju.

Težka vrata so me spet potisnila na teman hodnik, a zdaj so me prevevali drugačni občutki. Vedela sem namreč, da sta mir in tišina Mayerjeve vile res le navidezna. Diana Janežič

Marjan Lipičnik

ZOPER NADČLOVEKA

*Odkar je usahnila mogočno valujoča
bibavica barbarskih in nasilnih ljudstev,
v krvi in semenu staplajoča se ljubezen,
široka reka podivjanih žrebecev, jezdecev
in sevdalink, ki vabijo v vneseni objem,
odkar zaveso zamenjujejo z zaveso
in gradijo stolpe, okope in zidove,
ob njih bunkerje in minska polja,
da ne pride do oploditve arijskih
mladic, ki ždijo v varnih kletkah,
in kosmati plemenjaki, poskočni
mešanci,
otožno tulijo okoli utrjenih nasipov
zaljubljene refrene, poniglavo sejejo
okrog
še bolj potentna, zmešana plemena,
se nikakor nič ne joče v razkošnih
sobanah.*

*Čprav struktura debela in poganjkov,
celega drevesa odličnega rodu,
od pokolenja do nasledstev v rodovniku
pravilno ustreza nadčloveškemu opisu,
je med mladimi brstiči vse preveč
napak in bolelne vejice ne porastejo
v drevesa; - ogolele rebri sončijo puščo,
kjer naj bi bujno gozd cvetel in sejal
dobrobit ter razodetje izvoljene nadržase,
med idioti, sprijenci v ozkem krogu,
topla bratovska ljubezen, nežno čustvo
demokratsko osvaja ženski horizont, -
petelini vaški, kjer ni še gnilo mesto,
pa zadovoljno grulijo, - z debelimi
purani
so izgubili tekmo, prvi na jedilniku.*

*Glej, tam na daljnem vzhodu mesec,
tiho,
sonce gorko, zvezde že vstajajo s plimo,
kmalu, zopet kot nekoč bo pljusnilo
čez pomole in sipine, v neboljlene
polderje
bebčkov, starili tet in predanih raku,
porjaveli konjeniki, ki jim ni mar
ozonskih
lukenj in se jih ne prime votli strah
namišljenega bolnika, niti pomota v
izračunu laboratorijske genetike, uvele
prakse,
in jih z vseh strani potiskajo pred sabo
še bolj divje-lačna krđela, čokoladnih in
tatinskih, primitivnih samcev in samic;
ljubeč se, horde brez porekla, svoje
zgodovine,
bodo k nam čez državne meje, zgolj v
hlačah,
znosile največ dokazov zoper
nadčloveka.*

Josip Bačić - Savski

OH, MI LJUDJE

*Oh, mi ljudje, pozitivni in negativni,
debeli in suhi, inteligentni, pametni,
naivni, slepi in gluhi, dobri in slabi,
pacifisti, nacionalisti in vsi naprej isti...*

*Nasmejani, jezni, bahavi, žvalavi,
dišči,
smrdljivi, pravi in krivi, lepi in grdi.
Optimisti, pesimisti, koleriki, fleg-
matiki,
trezni, pijani, pridni, leni, pobožni,
psovači, profesorji, nosači, čistači in vsi
či, či, či...*

*Agronomi, astronomi, novinarji,
zgodovinarji,
pekarji, mesarji, grobarji, vzgojitelji in
najnovejši prenovitelji.
Hostese, stevardese, frizerke, reporterke,
kolporterke in druge super-sodobne-
seks-bombe.*

*Oh, mi ljudje veliki in mali, močni in
šibki,
sposobni in nesposobni, tihi in glasni,
hitri in počasni, dobromisleči,
potrpežljivi,
neučakani, lisjaki, skopuhi, evnuhi,
kleptomani,
piromani, siromašni, bogati, zadovoljni,
nezadovoljni, prezaposleni in nezapos-
leni.*

*Prijatelji, sovražniki, politiki, levi in
desni
demokrati, avtokrati, dobrotniki, hudob-
niki in zlotvori ...*

*Vsi takšni kot moja pesem, različni kot
parfum
in česen, kot dan in noč, kot zdravje in
bolezen.*

*Takšni smo ljudje, nikoli pametni enaki,
niti enaki bedaki.*

*Takšen je manj ali več v celotni svoji
zgodovini človeški rod.*

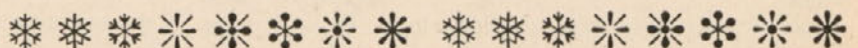
*Usmili se in reši nas naših zablod,
o Gospod.*

Marjan Lipičnik

ČIŠČA

*Kdor je uspel, verjame, da je sposoben,
kdor ni, krivi okoliščine,
le redko kdo pa ve, da je še čarovnjaja
vmes.*

*Ko bo ves svet postal teniško igrišče,
potem bo to puščava.*

NAŠI NOVI UPOKOJENCI - NAŠI NOVI UPOKOJENCI - NAŠI NOVI

Ivan Janez ROBNIK, upokojen 29. oktobra

Rojen je bil 12. junija 1938 v Podvelki, v občini Radlje ob Dravi. Poročen z Mileno, rojeno Gros.

Od 18. novembra 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Zunanji dejavnosti. Leta 1987 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega transportnega delavca.

Zelo delaven je bil pri udarniških delovnih akcijah.

Bil je tudi nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Štefan ŠKODNIK, upokojen 6. novembra

Rojen je bil 7. oktobra 1959 v Slovenj Gradcu. Poročen z Ireno, rojeno Kurmanšek.

Od 2. aprila 1982 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je - sicer po poklicu kvalificirani kuhar - kot nekvalificiran kopač v Jami Škale in bil leta 1984 premeščen v Jamo Preloge, kjer se je tudi upokojil.

Ivan ŠPEGEL, upokojen 7. novembra

Rojen je bil 14. novembra 1955 v Slovenj Gradcu. Poročen z Jožico, rojeno Lepener.

Od 2. februarja 1979 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa že od leta 1972. Leta 1979 se je zaposlil v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve.

Rafael BREČKO, upokojen 30. novembra

Rojen je bil 24. septembra 1941 v Celju. Poročen s Faniko, rojeno Narberger.

Od 2. marca 1982 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot skupinovodja v Jamskih gradnjah, kjer se je tudi upokojil.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Dobitnik pohvale in priznanja občinske in republiške teritorialne obrambe Slovenije.

Marjan BEŠKOVNIK, upokojen 30. novembra

Rojen je bil 5. avgusta 1945 v Hudinji pri Vitanju. Poročen s Stanislavo, rojeno Grobelnik.

Od 21. marca 1966 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. V letih 1966-1989 je bil večkrat premeščen, nazadnje pa je delal v Jami Pesje, kjer se je tudi upokojil.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Anton BREŠAR, upokojen 30. novembra

Rojen je bil 12. maja 1940 v Šentvidu pri Mariboru. Poročen s Frančiško, rojeno Ledinek.

Od 6. januarja 1969 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa že od leta 1964. Leta 1969 se je zaposlil kot kvalificirani mizar v rudarskem praktičnem pouku, zdaj obrat Praktično izobraževanje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in leta 1985 za inštruktorja.

Bil je dejaven tudi v samoupravnih organih in pri udarniških delovnih akcijah za izgradnjo Velenja.

Bil je nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in medalje zaslug za narod.

Franc ČRETNIK, upokojen 30. novembra

Rojen je bil 28. februarja 1947 v Andražu nad Polzelo. Poročen s Stanislavo, rojeno Plešnik.

Od 11. septembra 1967 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa že od leta 1964. Leta 1967 se je zaposlil kot polkvalificirani kopač v Pripravah, kjer se je tudi upokojil.

Leta 1970 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in leta 1990 tečaj za vrtača.

Sodeloval je tudi pri udarniških akcijah za izgradnjo Velenja.

Bil je nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Abdulah JAŠARAGIĆ, upokojen 30. novembra

Rojen je bil 26. junija 1942 v Miostrahu v občini Bihač. Poročen z Medino, rojeno Redić.

Od 14. novembra 1968 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvami pa že od leta 1960. Leta 1968 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod, bil v letih 1974 - 1980 večkrat premeščen, upokojil pa se je kot delavec Jame Preloge. Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc LEMEŽ, upokojen 30. novembra

Rojen je bil 3. junija 1948 v Podkrajju pri Velenju. Poročen z Justino, rojeno Plešnik.

Od 27. septembra 1968 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaškega roka pa že od leta 1963. Leta 1968 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. V letih 1974 - 1989 je bil večkrat premeščen, nazadnje pa je delal v Jami Pesje, kjer se je tudi upokojil.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc LEVER, upokojen 30. novembra

Rojen je bil 12. novembra 1942 v Šmartnem ob Dreti. Poročen z Marinko, rojeno Slapnik.

Od 7. avgusta 1969 je neprekinjeno delal v RLV, prvič pa se je v RLV zaposlil že leta 1960. Leta 1969 se je zaposlil kot rudarski tehnik pri rudarskem praktičnem pouku. Do leta 1990 je opravljal nadzorniška in poslovodna dela, upokojil pa se je v Skupnih službah kot dežurni delavec rudnika.

Leta 1969 je ob delu končal rudarsko tehnično šolo, leta 1970 izpit za inštruktorja praktičnega pouka in leta 1971 izpit za učitelja praktičnega pouka.

Bil je dejaven v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah ter sodeloval pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, dobitnik reda dela s srebrnim vencem ter zlatega in srebrnega znaka AMZS.

VABILA - ZAHVALE - SPOROČILA - VABILA - ZAHVALE - SPOROČILA

Av gust PAČNIK,
upokojen 30. novembra

Rojen je bil 26. junija 1941 v Resniku pri Zrečah. Poročen z Matildo, rojeno Klemenčič.

Od 17. januarja 1975 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami zahod, upokojil pa se je kot strežnik mehanizacije v obratu Jama Preloge.

Ivan LIPNIK,
upokojen 2. decembra

Rojen je bil 21. septembra 1940 v Celju. Poročen z Metodijo, rojeno Jeseničnik.

Od 18. avgusta 1962 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaškega roka pa že od leta 1957. Leta 1962 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1974 je bil premeščen v službo zavarovanja in se v njej tudi upokojil.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Matija ŽOLGER,
upokojen 30. novembra

Rojen je bil 21. februarja 1945 v Jelovcu pri Slovenski Bistrici. Poročen z Ido, rojeno Fruhwirth.

Od 21. marca 1967 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaškega roka pa že od leta 1964. Leta 1967 se je zaposlil kot kvalificirani kopač na področju priprav, upokojil pa se je kot skupinovodja v obratu Priprave. Leta 1974 je opravil izpit za jamskega reševalca, leta 1976 za kvalificiranega vrtnalca in leta 1981 izpit za inštruktorja pri jamskih delih.

Bil je tudi družbenopolitično aktiven.

Štefan SOBOČAN,
upokojen 30. novembra

Rojen je bil 10. maja 1946 v Renkovcih pri Turnišču. Poročen z Anico, rojeno Petrovič.

Od 29. aprila 1969 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Steber 8, zdaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega, leta 1976 za kvalificiranega kopača in leta 1985 za upravljalca pridobivalnih strojev.

Deloval je tudi v samoupravnih organih. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

ZAHVALA!

Ob smrti naše mame Ane Šolinc se iskreno zahvaljujemo sodelavcem in sindikatu obrata Jame Preloge za denarno pomoč in darovane vence.

sinovi Ivan, Zvonko in Roman z družinami

ZAHVALA!

Ob smrti mojega očeta Maksa se iskreno zahvaljujem sindikatu obrata HTZ in sodelavcem iz Jamomerstva za darovana venca in izražena sožalja.

Ivan HRIBERNIK

Tomislav TRUPEJ,
upokojen 30. novembra

Rojen je bil 15. marca 1940 v Pečovju pri Štorah. Poročen z Elizabeto, rojeno Vodeb.

Od 4. februarja 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani strugar v Jami vzhod. V letih 1963 - 1977 je bil večkrat premeščen, nazadnje pa je delal v Jamski mehanizaciji, kjer se je tudi upokojil.

Ob delu je leta 1973 končal delovodsko šolo ter opravil izpite: leta 1971 za samostojnega ključavničarja, leta 1976 za hidravličarja rudarske odkopne mehanizacije, leta 1979 iz varstva pri delu in leta 1985 za strokovnega mentorja.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV ter več priznanj za inovatorsko delo.

V SPOMIN

16. novembra letos je v svojem domu tragično preminil Jože RAMŠAK, kvalificirani delavec obrata Jamska mehanizacija. Jožetova nenadna smrt je globoko presunila njegove sodelavce, tudi zato, ker je manjkalo le še nekaj dni do Jožetove upokojitve.

Jože Ramšak se je rodil 11. januarja 1940 na Paškem Kozjaku v številni kmečki družini. Po končani osemletki je nekaj časa pomagal staršem pri delu na kmetiji, po odsluženju vojaščine pa se je junija 1963 zaposlil v našem rudniku. Leta 1966 je opravil izpit za montažerja jamskih transportnih naprav, potem pa je postal invalid in delal vse do svoje smrti v mehanični delavnici. Jože je bil marljiv in vesten delavec, ki ga je bogatilo veliko znanja iz hidravlike.

Na pogrebni slovesnosti, ki je bila 18. novembra na pokopališču v Vinski gori, se je poleg častne čete uniformiranih rudarjev od njega poslovilo tudi veliko sodelavcev in domačinov iz Vinske gore.

Ohranili ga bomo v lepem spominu!

Branko Ledinek

